

nói của họ, họ nên bị gọi là những kẻ đạo đức giả và vô sỉ, hay họ là nạn nhân của một sự hoang tưởng trí tuệ?

Đây là một trong những câu hỏi sẽ được nghiên cứu làm rõ. Cuốn sách này không quan tâm đến vấn đề quyền lực tự thân, mà chỉ quan tâm đến quyền lực trong mối quan hệ với ý thức. Những thế lực khách quan thúc đẩy việc tập trung quyền lực và sự phục tùng của cá nhân vào một cỗ máy quyền lực — chẳng hạn như các phương thức sản xuất hiện đại và những bí thuật cai trị (*arcana imperii*) do sự phát triển kỹ thuật hiện đại mang lại — đều nằm ngoài phạm vi của công trình này. Các chiến thuật chính trị của những đảng phái và hệ thống toàn trị, hoặc các bản thiết kế của những triết lý thực chứng xã hội dành cho bầy đàn con người, sẽ không được xem xét vì bản thân chúng, mà vì ảnh hưởng của chúng đối với nhận thức và niềm tin của con người. Điều sống còn đối với cuộc khảo sát hiện tại là yếu tố con người:

1. Cảm giác hồi hộp của sự viên mãn mà những người tin tưởng vào một phong trào Cứu thế hiện đại trải qua, khiến họ coi sự phục tùng như một sự giải thoát;
2. Quá trình diễn ra trong tâm trí của các nhà lãnh đạo, dù là trong lúc độc thoại hay trong các cuộc thảo luận công khai, khi phải đối mặt với câu hỏi liệu hành động của họ là sự biểu đạt của Đại nghĩa hay chỉ là những hành vi tư lợi ngoan cố của chính họ;
3. Niềm tin kiên định rằng nhờ vào sự giáo dục và sắp xếp xã hội phù hợp, cuộc xung đột giữa tính tự phát và mô hình khách quan cuối cùng sẽ được giải quyết bằng việc chấp nhận mô hình khách quan đó mà không còn bất kỳ cảm giác bị cưỡng chế nào.